

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XVI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM – 2022. FEBRUÁR 6.

Ökumenikus imahét 2022.

„Láttuk az ő csillagát napkeleten, és elföttünk, hogy imádjuk őt.” (Mt 2,2)

A napkeleti bölcseket egy csillag vezette Krisztushoz. Ma ez a csillag Krisztus jelenlétére mutat, aki nyilvánvalóvá lett számunkra, és akinek fénye ránk ragyog. Ahogyan a napkeleti bölcsek követék a betlehemi csillagot, most mi is e csillag alatt gyűlünk egybe református testvéreinknél, az égre helyezzük a magunk csillagjait, és az egyház látható egységéért imádkozunk.

Ebben a törekény és bizonytalan világban fényt, egy távoli reménysugarat keresünk. A gonoszság közepette a jót óhajtjuk. Kereszünk a jót önmagunkban, de oly gyakran úrrá lesz rajtunk a saját gyengeségünk, hogy még a remény is elhagy. Abban az Istenben van bizodalmunk, akit imádkunk. Isten az ő bölcsességében képesé tett arra, hogy isteni beavatkozásában reménykedjünk, de arra nem számítottunk, hogy az ő közbeavatkozása egy személy lesz, és hogy maga az Úr lesz közöttünk a Világosság. Ez minden várakozásunkat felülmúlta. Isten ajándéka „az erő és a szeretet Lelke”. Nem a saját erőnkben és képességünkben való bizakodás visz a

tökéletes világosság felé, hanem Isten Szentlelke. Az emberiség sötétsége közepette csillag ragyogott fel napkeleten. Benne látjuk azt a világosságot, amely átjárja a magunkra hagyó, egymástól elválasztó sötétség mélységeit. A csillag fénye nem csupán egy különleges történelmi pillanat ragyogása volt, hanem azóta is fénylik, és hatással van a történelem menetére. Korszakokon keresztül azóta, hogy a csillag először megjelent, a világ megismerte Krisztus követőinek élete által azt a reménységet, amelyet a Szentlélek ihlet.

Máté evangéliuma szerint (2,1-12) a Júdea egén feltűnt csillag a remény régen várt jele, amely a bölcseket – és valójában a föld minden népét oda vezérli, ahol az igaz Király és Megváltó megjelenik. E csillag ajándék, Isten szerető jelenlétének jele az egész emberiség számára. A napkeleti bölcseknek azt jelezte, hogy király született. Az új csillag világossága Jézus felé irányítja az emberiség figyelmét. El is indít minket, mint ahogyan elindította a napkeleti bölcseket is Jézus felé. Minden embert megvilágosíthat ez, és a csillagfényvel is indíthatja az Atya dicsőségéhez, a mennyi fényességhez. Jézus maga mondta: „én vagyok a világ világossága.”

Jézus ugyanis belépett a mi sötétségünkbe, amikor testet öltött és emberré lett. Egészen belépett a világ sötétségébe, amikor megüresítette magát értünk, és mindhaláláig engedelmes volt Istennek. A napkeleti bölcsek látták a csillagot, és követték. A biblia-magyarázók hagyományosan úgy szóltak a napkeleti bölcsekről, hogy ők a csillag követésével az akkor ismert sokféle népből álló emberiséget jelképezték.

A keletről felragyogó csillag fényében az emberiségnek egyetemlegesen szóló isteni hívást vélték felfedezni. A bölcsek lázasan keresik az újszülött királyt – ebben az egész emberiség jó, szép és igaz iránti vágyát látták. Az emberiség a teremtés kezdete óta vágyik Istenre, hogy kifejezze hódolatát előtte. A csillag akkor jelent meg, amikor az idők teljességében megszületett az Isteni Gyermekek. A csillag Isten régóta várt ígérete beteljesedésének, megváltó cselekedetének hírnöke volt.

A keletről elindult bölcsek mágusok, csillagászok, tudósok – az

újszülött királyt keresték, míg a célnál megpillanthatták és megismerhették a világ Megváltóját újszülöttként, testbe öltözötten. A kis betlehemi házban gyűlnek össze, hogy tiszteletüket tegyék, és átnyútsák ajándékaikat.

A bölcsek kincsesládáik megnyitásával is kifejezik hódolatukat. Az őskeresztény időkől kezdve ezekben a Krisztus identitását különböző oldalakról bemutató jegyeket látjuk: az arany királyi, a tömjén isteni mivoltának szől; a mirha pedig halálának árnyékát vetíti előre.

A bölcsek hol kereshetnék az újszülött királyt, ha nem a királyi palotában? Betévednek Heródes király udvarába. Elvesztik a betlehemi csillag fényét. Mi is hányszor szemünk elől elveszítjük a betlehemi csillagot és lélekben betévedünk Heródes király udvarába és nem találjuk a kiutat. A világ csábítása hamar elkápráztat minket és hajlamosak vagyunk időzni a királyi udvarban. De szerencsére a Szentlélek mutatja a kiutat a királyi udvartól és visszatá-

lunk az Isteni útra, ahol ott ragyog a betlehemi csillag és vezet minket Isten fiához, Jézushoz. De nagyon sok ember szeret időzni Heródes király udvarában, mert a világ csábítása nagy. Mi hívők tudjuk, hogy a bűn sokat ígér, de keveset ad. Fel kell nézni a betlehemi csillagra és el kell indulni azért, hogy célba érhesünk. Az ér célba, ki elindul. Aki nem is indul el, az sohasem találkozik az Isten fiával. Azért kell keresni az Istent, hogy megtaláljuk úgy, mint ahogy a bölcsek tették. Nagyon hosszú utat tettek meg, amíg végre célba értek.

Jeruzsálem a kereszténység erős szimbóluma, mert a béke városa, ahol az egész emberiség részesült a megváltásban és üdvösségben. Ma azonban nincs béke a városban. Különböző csoportok tartanak rá igényt, mások követeléseit semmibe véve. Jeruzsálemben még az ima is politikai és katonai intézkedéseknek van alávetve. Jeruzsálem a királyok városa volt, az a város, ahová Jézus győztesen, királyként ünnepeken vonul be (Lk 19,28-44). A napkeleti bölcsek természetesen arra számítottak, hogy

ebben a királyi városban fogják megtalálni a csillag által kinyilatkoztatott újszülött királyt. De a történet elbeszélése szerint ahelyett, hogy áldásnak érezte volna az üdvözítő Király születését, inkább nyugtalanság fogta el egész Jeruzsálemet.

Napjainkban a Közel-Keletnek minden eddiginél nagyobb szüksége van a népeit vezérő mennyi világosságra. Az Úr nem szunnyad, nem alszik. Népével jár, és visszahozza, ha eltéved vagy bajba kerül. A hit útja ez az Istennel járás, aki szüntelen rajta tartja szemét népén, és aki vezet minket a történelem és az élet rögzött útjain.

Míg sok nyugati keresztény a karácsonyt ünnepli, a régebbi, sok keleti keresztény számára ma is fő ünnep a Vízkereszt, amikor Isten megváltása nyilvánvalóvá válik a nemzetek számára Betlehemben és a Jordán vizében.

Bizonyos értelemben ez a teofániára (Isten megjelenésére) figyelem az a kincs, amelyet a közel-keleti keresztények világszerte felkínálhatnak testvéreiknek.

A bölcseket a csillag vezérli a nyugtalan jeruzsálemi napokban,

(Folytatás a(z) 2. oldalon)

amikor Heródes az ártatlan élet elpusztítását tervezi. Ma is, szerte a világon ártatlanok szenvednek az erőszaktól vagy annak fenyegetésétől. Fiatal családok menekülnek a Heródes- vagy Augustus-féle zsarnokoktól. Ilyen környezetben az emberek jelét keresik annak, hogy Isten velük van. Keresik az újszülött királyt, a szelidség, béke és szeretet királyát.

De hol van az a csillag, amely megmutatja hozzá az utat? Az egyház küldetése, hogy a Krisztushoz, a világ világosságához vezető utat megvilágító csillag legyen. Ilyen csillagként az egyház a remény jele lesz a bajos világban, annak jele, hogy Isten népével van, és kíséri az élet nehézségei között.

A Covid 19 világjárvány, a következtében fellépő gazdasági válság, a politikai, gazdasági és társadalmi intézmények kudarca abban, hogy megvédjék a gyengéket. még inkább rámutat, milyen nagy szüksége van a világnak arra, hogy fény világítsa be a sötétséget. A napkeleten, a Közel-Keleten kétezer éve felragyogó csillag ma is a jászolhoz hív, oda, ahol Krisztus született. Odavonz bennünket, oda, ahol Isten Lelke él és hat, keresztségünk valóságához és szívünk átforgatásához. A bölcsek meglátták az Üdvözítőt, és leborulva imádták. Majd miután álmukban kijelentést kaptak, más úton tértek vissza hazájukba. Hasonlóképpen a közös imádságban megélt közösségnek arra kell indítania, hogy új úton térjünk vissza életünkbe, egyházunkba és világunkba. Az új úton járás bűnbánatra és megújulásra szólít személyes éle-

tünkben, egyházunkban és társadalmunkban. Krisztus követése a mi új ösvényünk, és ebben az ingatag és változékony világban a keresztényeknek annyira szilárdnak és határozottnak kell maradniuk, mint a csillagállások és a fénylő bolygók. Ez összefogásra hívja az egyházakat, annak érdekében, hogy a fiatalok Isten szíve szerinti jövőt építsenek, ahol minden ember megtapasztalhatja az életet, békét, igazságosságot és szeretetet. Ezt az igazi hódolatot vigyük otthonunkba! Ha otthonunkban valóban helyet adunk az Istennek, akkor megtapasztaljuk a békét, mégpedig azt az igazi lelki békét, amit a világ nem adhat, de nem is vehet el. A Mindenható Gondviselő és Emberszerető Irgalmas Isten adja, hogy valóban ez az igazi béke szálljon otthonunkra és családtagjainkra!

Imádság: Urunk, Istenünk! Világítsd meg ösvényünket, Krisztus világossága által, aki előttünk megy, és vezet bennünket. Világosíts meg, és lakjál bennünk! Add, hogy felfedezzük szívünkben a kicsiny jászlat, amelyben ott szunnyad a nagy világosság: A világosság Teremtője. Hálát adunk neked az el nem halványuló csillag ajándékáért, Jézus Krisztusért, Urunkért és Üdvözítőnkért. Ő legyen zarándokutunk világossága! Gyógyíts minket, és vonj közelebb a világosságához, hogy egységre találjunk benne. ÁMEN!

Kelemen Zoltán, plébániai kormányzó
2022. január 23., Református templom

Alsónémedin
2022. január 16-án,
17 órától a katolikus templomban,
2022. január 23-án,
17 órától a református templomban
tartottunk Istentiszteletet az Ökumenikus imahét keretében.

Mert szükséges, hogy ezek a nehézségek próbára tegyék a hiteket, hogy valódi-e?

Ebben a mostani élethelyzetben, ebben a bezárt világban bizony érezhető a hitben meggyengülés, vagy a hitben erősödés, nem egyformán éljük meg ezt az időszakot. Az írásomhoz az özönvízről szóló példázatot vettem segítségül I Mózes k. ötödik r.12. verséből. „Mert Isten látta, hogy mennyire megromlott a föld, mert mindenki rossz útra tért, megtelt a föld gonoszossággal, erőszakossággal, ezért elpusztítom őket a földdel együtt.” Nézzük a 6.r. 5. versét, hogyan kezdte a Úr? Látta, hogy a gonoszság elhatalmasodott, az emberek rossz útra tértek, megbánta, hogy embert

teremtett, és megszorodott. Egyedül Nőé és családja volt, aki kegyelmet kapott, mert ő Isten törvénye szerint élt. Elszomorító, hogy a mostani világban is elhatalmasodtak az efféle dolgok, Pénz imádat, drogozás, melegek felvonulása stb. A világi dolgok kerültek előnybe, kevésbé lettek fontosak a családi együttlétek, tisztelet a kivételnek. Nagyobb ünnepeken megteltek a szállodák kiüresedtek a templomok, a gyermekek is elmaradtak az istentiszteletekről szomorúsággal töltötte el a lelkipásztorokat, de a gyülekezeteket is. Most kell imádkozni a reményteljes jövőért! Maradandó áldást és sikert úgy fogunk elérni, mint békesség, szeretet,

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

jóság, ha egységre jutunk Istennel, és másokkal is. Példa erre most az ökumenikus istentiszteleteken való együttlét.

Amikor hirtelen minden összedől, amikor kétsége esünk, akkor van szükségünk egymásra. Ebben a világjárványos időben vajon mit lát Isten, ha ránk tekint? És vajon milyen világban fogunk élni ha mégis túl éljük, de lényeges hogy megértjük e Isten akaratát, kötünk mi is szövetséget, vagy csak várjuk, hogy el múljon a veszedelem? A karanténban lehetett gondolkodni sok mindenben: pl. mi lesz ezután, milyen lesz a jövő, mi vár még ránk? Az Úr Isten még mindig vár, nem fogyott még el türelme, de meddig? Mikor mondja megint hogy véget vetek mindennek Hiába oldanak fel most sok mindent, az csak azt jelenti hogy szabadon mehetünk ide oda, de bezártuk a lelkünket, és nehezen nyitjuk meg egymásnak is de főként Istennek. Vajon lesz e kegyelmezett, mint akkor Nőé volt? Ti vajon hogy viselkednétek ha bekövetkezne egy özönvízhez hasonló helyzet, bár ha belegondolunk hogy itt ez a világjárvány, a földrengések,

a tűzvészek stb. Most jön az üzenet Ézsaiás Könyvéből 30/15” A megtérés segítene rajtatok, a béke és bizalom erőt adna néktek de ti nem akarjátok! Térjete meg, ezt mondja az Úr!” Ézsaiás 56. ban így üzen:” Ha azt választjátok ami nekem kedves, és ragaszkodnak szövetségemhez, elviszem őket szent hegyemre, és örömet szerzek nekik abban a házban ahol imádkoznak.”

Imádkozzunk: Urunk Istenünk! Te uralkodsz a dühöngő tenger felett, hatalmas a te karod, az egész világ elfér alatta, légy kegyelmes hozzánk ments meg bennünket mindattól, amitől rettegünk! Tudjuk, igazak döntéseid, hogy megpróbálsz bennünket. Könyörgünk hozzád a teremtett világért, népedért, add meg a világnak a földi békességet, tégy tanítvánnyá bennünket! Könyörgünk a gyülekezetekért, az őket vezető Pásztorokért szerető gondviselésért! Légy a súlyos betegséget hordozókkal, a szenvedővel gyógyultakkal, a gyászolókkal!

Szent Fiadért hallgass meg bennünket!

Nagy Zsigmondné

Egy januári vasárnapon, sokan korcsolyáztak, a templom mögött felállított jégpályán. A jégen gyerekek fogócskáztak, a palánk mögött felnőttek beszélgettek. Ebbe a kellemes hangulatú idillbe, egy furcsa ember csöppent bele. Messziről látszottak kis zászlói, hátizsákja, melyet vidáman cipelt. Ahogy közelebb jött, megszólítottam. 2017-ben Dél-Koreából indult útnak, hosszabb rövidebb szakaszok teljesítésével Rómába, Ferenc pápához tart a zarándoklata. Útja során találkozott a Dalai lámával és egyeztetett Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárkával. Hosszú gyaloglásával szeretné felhívni a figyelmet az atomerőművek ellenőrzésére, atomfegyverek betiltására. Meghívtam egy teára, hogy átmelegítse ebben a hideg időben. A büfések teletöltötték a kulacsát a forró itallal és csomagoltak neki az

útra egy szendvicset. Csináltunk pár képet és már indult is tovább. Lassan hagyta maga mögött a gyerekek nevetését és a felnőttek csodálkozását...

Hazaérve a kapott szórólapon szereplő elérhetőségén utánanéztem az interneten. Lee Won-Young-nak hívják az urat. Az útjáról fényképes naplót vezet, melyet saját dél-koreai oldalán megoszt. Budapest és Pozsony után, jelenleg Bécsben van. Aki szeretné követni az útját, itt megleheti:

<https://www.facebook.com/wonyoung.lee.33886>

2022. 02. 01., Szegvári Tibor

A Don kanyarban harcoló magyar hadsereg emléke előtt tisztelegve községi megemlékezésre került sor a Halászy Károly művelődési Házban. A jeles eseményre meghívták Férfikarunkat is. Sajnos a járványidőszak kellős közepén — betegségek, és más egyéb okok miatt a kórustagok közül csak négyen tudtak megjelenni. Dicséretet érdemel a hozzáállásuk, hogy így négyen elvállalták az éneklést. Morvai János harmonika-kíséretével katonanótákat énekeltek. A képen Morvai János, Végh Sándor, Kiss Csaba és Dr. Nagy Vilmos látható. Köszönet áldozatukért!

Benkó Péter

Vízszentelés Vízkereszt ünnepén

Január 28-án, pénteken került ki a templomból a Betlehem és a karácsonyfa.

Köszönet mindazoknak, akik segítettek!

Ez alkalommal—mivel több pad is mozgott a templomban—

megvizsgálták a padok szerkezetét. Sajnos a párnafák, és egyéb fa-részek tönkrementek, felújításra szorulnak. A részleteket február 6-án tárgyalja egyházközségünk képviselőtestülete.

Erdő Péter bíboros a Blikknek: „**Az nyújthat vigaszt, hogy velünk az Isten!**” – Beszélgetés régi karácsonyokról, járványról, gyógyulásról, bátorságról és hitről (2021. dec 23.)

A karácsony arra biztat, emeljük fel fejünket; ez Jézus születése ünnepének üzenete - tanácsolja Erdő Péter. Magyarország bíborosával, a Római Katolikus Egyház itthoni első emberével beszélgettünk.

Ezeket látta már?

Boldog pillanatok: Ördög Nóra kisfia úgy élvezi a hóesést, hogy az mindenkinek mosolyt csal az arcára -fotó

A Pfizer vezére szerint nem járható út négyhavonta oltatni: más megoldást szorgalmazna a járvány ellen

Arra kérem, hunyja be most a szemét, és gondoljon első karácsonyára. Mit lát? Legelső karácsonyi emlékeim 1956-ból valók. Igaz, még csak négy és fél éves voltam akkor, de emlékszem. Nem mindennap történik meg ugyanis az emberrel, hogy szétlövik a lakást, ahol addig élt. Ezért egy munkásszálláson kellett töltenünk azt a karácsonyt.

Nem lehetett egyszerű. Merre laktak akkor, hogy így történt?

A Nagykörúton, közel a Kilián-laktanyához meg a Corvin-közhöz, úgy-hogy érthető, hogy kicsit mozgalmassabbra sikerült az élet. De képzeljék, ezen az ideiglenes karácsonyi szállásonkon lett karácsonyfánk! Nem tudom, a szüleim honnan szerezték, nem volt különösebben nagy, a díszítése is szegényes volt - de volt rajta szaloncukor! Körülálltuk, énekeltünk, a szüleim imádkoztak. Abban az évben ajándék nem nagyon akadt alatta. De őrizgettük ezt a fát, ameddig csak lehetett. Volt azonban szomszéd, aki már másnap, 25-én kihajította az ablakon a fáját, miután elfogyott róla a szaloncukor – emlékszem, szüleim ezt nagyon kegyeletsértőnek tartották.

Meddig maradtak ilyen körülmények között?

Tavaszig a szálláson laktunk, aztán szétosztottak bennünket, gyerekeket három Alsónémediben élő családhoz. Parasztszaldokhoz, akiknek volt földjük és ennivalójuk. Tudniillik a lakás nélkül maradt budapesti gyerekek élelmézésére és elszállásolására indult egy egyházi akció '57 elején. Schlachta István atya, aki plébános volt ott, megszervezte, hogy különböző családok fogadjanak be egy-egy gyereket. Így kerültünk három gyerekként három különböző családhoz. Izgalmas időszak volt, bár néha sírtunk a szüleink után.

És a szülők, hogy voltak ezzel?

Az ő ügyük is volt. Nem voltak velünk, Pesten dolgoztak azon, hogy a helyreállítás haladjon. Nagyszüleim lenn laktak a körüti bérház pincéjében, volt tapasztalatuk arról a háború idejéből, hogyan kell pincében élni. Levették a sparheltet, volt gyertyájuk, közben járták a városházát, hozták az amerikai élelmiszer-csomagokat. Volt, hogy nekünk is mennünk kellett, mert a ruhaosztás miatt fel kellett próbálni a kabátokat. Ami ránk jó volt, azt vihettük. Úgyhogy akár azt is mondhatjuk, hogy gazdag Jézuskánk volt, csak éppen nem egyszerre tette a fa alá az ajándékot, hanem jószándékú emberek segítségével részletekben.

Első karácsonyi emléke 1956-ból származik: a forradalom idején szétlőtték otthonukat, munkásszállón karácsonyozott a család - elevenítette fel Erdő Péter /Fotó: Zsolnai Péter

Ugorjunk egyet előre az időben: hogyan telt az Erdő család ünnepe, miután rendeződtek a dolgok?

Nem kell sokat, néhány évet elég: amint oda tudtuk tenni a jászlat a fa alá, amint készültünk jócselekedetekkel, kisinget himeztünk a Kiszjzusnak, akkor már megvolt a szertartása az ünnepnek. Eleinte édesapám, később már én magam felolvastuk Lukács evangéliumából Jézus születését. Karácsonyi énekeket énekeltünk, közösen imádkoztunk, ez általában jóapám feladata volt. Hálát adott ilyenkor az egész évről, és kérte Isten segítségét a következőre. Ezt követően lehetett aztán az ajándékokért nyúlni. És meddig tudták úgy, hogy a Jézuska hozza az ajándékokat?

Körülbelül elsőáldozó, azaz nagyjából hatéves korunkig úgy zajlott ez, hogy elvittek sétálni bennünket 24-én délután, és mikor hazaérkeztünk, jött az anyukánk a csengettyűjével, és be lehetett menni a szobába. Később lassanként mi, gyerekek is részt vehettünk a karácsonyfa feldíszítésében, de csak amúgy diszkrétén, mert mindig volt kisebb testvér. Persze jó is volt ez így, mindenki másfajta ajándékot kapott, nem nagyon volt irigykedés, mert annyira mást kértünk a Jézuskától. Írtunk levelet, melyről persze nagyjából sejtettük, hogy a szüleink olvassák majd el, de végeredményben tudtuk, hogy a karácsonyt a Jézuskának köszönhetjük.

És az ízekre emlékszik? A régi karácsonyok emléke enélkül nem lenne teljes.

Nálunk a gyertyagyújtást követően, a karácsonyfa alatti házi szertartás után következett a vacsora. Ez általában rántott pontyot jelentett, előtte valamilyen tésztaételt esetleg. Sütemény is mindig volt, bejgli kötelezően, de ha úgy adódott, édesanyámék Jókai szeletet, női szeszélyt sütöttek.

Ha már itt tartunk: ezen felbuzdulva esetleg ön is megtanult főzni?

Nem (nevet), nagymamám és édesanyám készítették mindig az ételt. Nagymamám a fürdőkádban tartotta sokáig a halat, hogy karácsonyestére friss legyen. Aztán persze fel is dolgozta.

Hal, tésztaétel, sütemény - elevenítette fel fiatalok karácsonyi menüjét az egyházi vezető /Fotó: Zsolnai Péter

Jöjjön egy újabb ugrás: az első, felszentelt papként töltött karácsonyára hogyan emlékszik?

Számunkra a karácsony és az összes nagy egyházi ünnep szolgálatot jelent - misét, gyóntatást. 1975 karácsonyán Dorogon szolgáltam, elég komoly miserend volt, amikor a plébános atya miséztetett, én gyóntattam, és fordítva. Az ünnepi alkalmakra illett komolyan felkészülni, az első karácsonyi prédikációmra én is nagyon igyekeztem, szerencsére már annak tudatában, hogy - mivel addigra az embereket elég jól megismertem - sejtettem, hogy milyen beszédre számítanak. Szép számmal jöttek, bár Dorog akkoriban nem számított nagy templomjáró helynek.

Mesélje el, mit tesz egy pap, ha karácsony este leveszi az ünnepi reverendát!

Ha a pap nem tudja élményként átélni az ünnepet, annak vallási tartalmát, szomorú lesz a karácsonya. Mert a karácsony úgy néz ki, hogy mise délelőtt, mise délután, szóval nehezen tekinthető szabadnapnak. Képzelje csak el, milyen lenne,

ha egy pap azt mondja: egész nap dolgozott, és nem jutott hozzá, hogy ünnepeljen! De hát mit ünnepeljen az ember, ha nem azt, amiről az egész istentisztelet és maga a liturgia szól? Látja, erre világi fejjel nem is gondoltam. Szóval akkor karácsonykor mitől boldog az egyházi ember?

A mi ünneplésünkben, hogy boldogok legyünk az ünnepen, a kulcsszerepe annak van, mennyire azonosulunk azzal a szolgálattal, amit végzünk. Ha ez megvan, akkor az egyik örömből a másikba érkezünk. Miután megvolt a

szolgálat, másnap mi is elmegyünk a rokonokhoz, ismerősökhöz, ajándékot viszünk, továbbadjuk az örömet, kiárasztjuk másokra. A templomi ünnep tehát a kiindulópont, ezt adjuk át másoknak - ezt többször megéltem, és nagyon jó volt.

Két olyan pillanata volt az eucharisztikus kongresszusnak, mikor úgy érezte, a Szentlélek itt van, és működik - emlékezett a nyár- végi budapesti rendezvényre /Fotó: Zsolnai Péter

Melyik ünnepi teendője áll a legközelebb a szívéhez?

Mindegyik, de ha választani kellene, akkor az az éjjeli mise: mikor meghirdetjük Jézus születését. Aztán pedig a másnapi nagymise az esztergomi bazilikában. Abban a szerencsés helyzetben vagyok tudniillik, hogy nem is egy, hanem mindjárt két székesegyházban kell szentmisét tartanom. Budapestnek jár az ünnepi éjjeli mise, Esztergomban pedig, az ősi székesegyházban szintén magam misézek.

A járvány elmúlt két éve nem éppen a felhőtlen ünnepről szólt. No nem a hívők lelke, hanem a körülmények miatt. Mi lesz most?

Hogy érzi: változott-e hozzáállás az ünnephez az elmúlt két évben?

Változott: itt Budapesten úgy, mint a hullámvasút. Fel-le, fel-le, így hullámozt a hangulat, hol az optimizmus, hol a félelem, hol az elsomorodás, hol a bátorság volt az uralkodó.

És most éppen hol ülünk ezen a bizonyos hullámvasúton?

Úgy látom, jó irányba tartunk. Annak ellenére, hogy bár a járvány még itt van közöttünk, a templomba járás, a misék látogatottsága olyan, mint a legszebb békeidőkben. Tavaly az is probléma volt, hogy tartunk-e nyilvános istentiszteletet, vagy hogy hányan jöjjenek el. Most ilyen megszorítás remélhetőleg nem lesz, természetesen az észszerűséget szem előtt kell tartanunk. Abban, hogy most már a bizakodás van a hangsúly, a közös ünneplésnek is szerepe van. Az eucharisztikus kongresszuson például szerencsés időpontban annyian össze tudtunk jönni, hogy ez nagyszerű erőforrást jelent.

Jó időben voltak akkor, jó helyen?

Jó időben, jó helyen, és jó módon. Tényleg szeretetben, tényleg hálaadásban, a fellélegzés, a reménykedés légkörében voltunk.

Erre még visszatérünk, de az előbbiekből adódik a kérdés: nehéz időben az emberek könnyebben kerülnek közel Istenhez? Ahogy mondani szokás, a kórházi ágyon hirtelen mindenki hívő lesz, de mennyire lehet mély ez?

A mélység az, hogy az ember találkozik Istennel. Annál nagyobb mélység nincs. Hogy ez hol történik meg, az életnek melyik pillanatában, az nagyon különböző. A járvány idején voltak határhelyzetek. Volt olyan, aki haldoklóként olyan elzárt körülmények között feküdt, hogy nem lehetett bemenni hozzá. Telefonon tudtunk csak érintkezni. Alig tudott beszélni is. Mégis, együtt elmondtuk a tökéletes bánat imáját – nem tudtam feloldozni, azt telefonon keresztül nem lehet – de éreztem, hogy az ő életének summája ott volt, abban a pillanatban.

Mi történik, ha a feloldozásnak objektív akadály van? Ha nem lehet bemenni egy fertőző beteghez?

Az isteni uralom végtelen. Ha az ember megéli a tökéletes bűnbánatot, megszabadulhat a bűneitől. Csakhogy mi emberek nem tudjuk, mikor volt a bánatunk tökéletes. Persze vannak ennek ismérvei, például annak az elhatározása, hogy többet nem vétünk, és az isten iránti szeretetből bánjuk meg bűneinket, nem egyéb okokból.

Azt láttuk, hogy azért csak sikerült bejutniuk a papoknak a betegekhez.

Valóban, sikerült megszervezni később a kórházi betegellátásnak ezt a részét. Persze covidos betegnél mindig az orvosi előírások betartásával történt minden. Koronavírusos beteghez például csak olyan pap mehetett be, aki már átesett a betegségen, fiatal és önként vállalkozott erre.

Sokan elvállalták ezt a feladatot?

Igen, voltak szép számmal. Ők viszont más beteghez nem mehettek ebben az időszakban. Végül olyan jól sikerült ezt megszervezni, hogy a vezető kórházi lelkészünket a járvány legnehezebb szakaszának elmúltával egyházi kitüntetésben is részesítettük. Persze másik 36 pap is segítette a munkáját, de ő volt az, aki reggeltől estig ennek a szervezésével foglalkozott. Szép példája volt a papok személyes bátorságának.

Ha valamire, hát bátorságra bizonyára nagy szükségük volt ilyen helyzetben.

Másrészt a meggondolt és szervezett munkára. Nem arról volt ugyanis szó, hogy meggondolatlanul kockáztatjuk az életünket, hanem tudjuk, hogy mikor mit tehetünk. Teológiaiilag is át kellett gondolnunk, melyek a szükséges lelkipásztori szolgálatok, értékes, de szomorú tanulság volt.

Hány áldozata volt az egyháznak?

Kevés pap halt meg, többségük idős, nyugdíjas, kivéve Snell György püspök urat – ő aktív állományban volt, a Szent István bazilika plébánosaként szolgált. Nem tudtuk nyilvánosan, a hívek körében eltemetni, szigorú korlátozások voltak akkor. A püspökök persze eljöttek: ott helyeztük örök nyugalomra, a bazilikában. Imádkozunk az elhunytakért, most novemberben például ökumenikus imádságot tartottunk a testvéregyházak vezetőivel – fontos pillanat volt. Átéltük a gyászt, igyekszünk a gyászoló családok

mellett állni.

Mindannyiunknak nehezünkre esik ilyen gyászos időkben felemelni a fejünket - de a lehetőség megvan - mondta a bíboros /Fotó: Zsolnai Péter

Sokan vesztették el a hozzátartozóikat, sokan ülnek majd úgy az ünnepi asztal körül, hogy szerettük hiányzik közülük. Mit üzen nekik? Mi nyújthat vigaszt?

Az nyújthat vigaszt, hogy velünk az Isten. Ezt éljük meg karácsonykor. Jézus születésével olyan mértékben velünk az Isten, hogy emberré lett, vállalja a sorsunkat. Kiszolgáltatót kisgyerekként nőtt fel, vállalta a meg nem értettséget, végül még a halált is. Ezzel olyan sorsközösségre lépett az emberrel, mely reményt ad, hogy a feltámadásban, az örök életben is részesülhetünk.

De ennek elfogadásához először fel kellene emelni a fejünket, és van, aki a gyászában erre még képtelen.

Mindannyiunknak nehezünkre esik ilyen gyászos időkben felemelni a fejünket - de a lehetőség megvan. És a karácsony pontosan erre biztat: emeljük fel a fejünket, bízzunk Istenben és a gondviselésben, és egymásra szeretettel nézzünk!

Állít otthon saját magának karácsonyfát? Kiteszi a betlehemet?

Persze. Betlehemből pedig kicsit és egyszerűt.

Az év világszerte legfontosabb egyházi eseménye volt az eucharisztikus kongresszus: mint említette, jó időben, jó helyen, jó módon. Mikor érezte, hogy sikerült?

Két olyan pillanata volt a kongresszusnak, mikor úgy éreztem, a Szentlélek itt van és működik. Nem csak a szervezés, nem csak a jó barátság, a felkészülés, hanem valami annál több. Az egyik ilyen a szombati nagy körmenet volt, amikor az oltáriszentséggel végig vonultunk az Andrássy úton – és az emberek csak jöttek. Azok a családok is, akikről azt gondoltuk, fáradtak lesznek, és nem fognak eljönni - de ott voltak. A másik ilyen pillanat a pápai szentmise volt. Megint csak Jézus Krisztus volt a középpontban, de Péter utóda ott ült az asztalfőn, püspökök, papok, világi hívek között. Ebben megjelent az egész Egyház.

Ferenc pápa kimondta: szívesen eljön lelkipásztori látogatásra is - mesélte az egyházfőről Erdő Péter /Fotó: Zsolnai Péter

Gondolom beszélt Ferenc pápával szűk körben. Mit mondott önnek?

Érezhető volt, hogy ő is jól érezte magát, neki is élmény volt találkozni két év bezártság után a hívők ilyen nagy közösségével. Finoman érzékeltette, nagyon örül annak, hogy ekkora szeretettel fogadták. Visszaemlékezett Csíksomlyóra, azt a szentmisét ő magyar miseként emlegette. Tudta, hogy ez magyar zarándokhely, és megbecsüléssel gondolt arra, hogy a magyar hívek és a magyarok közössége szeretettel nézi őt. Aztán különleges élménye volt, mikor az argentin zászlót meglátta a Hősök terén a tömegben. A Buenos Aires-i magyaroktól ugyanis kaptam egy e-mail-t azzal a kéréssel, hogy amikor majd azt a zászlót meglátjuk, mondjam azt a szentatyának a pápamobilon, hogy ezek a buenos aires-i magyarok. Így is lett: láttuk a zászlót, mondtam neki, hogy ez az a közösség. Erre elkezdte a neveket sorolni: ugyanazokét, akik előző nap aláírták a nekem címzett e-mailt. A

szeretetében hordozta ezeket az embereket és emlékezett rájuk.

Mit gondol? Visszajön még a szentatya Magyarországra? Mondott erről valamit?

Igen, utalt arra, hogy szívesen visszajön. Korábban elhangzottak olyan vélemények, hogy bennünket kevésbé szerethet, mivel rövidebb ideig tartózkodott itt. De nem: kimondta, hogy szívesen eljön hozzánk lelkipásztori látogatásra is. Forrás: <https://www.blikk.hu/karacsony/unnepi-tippek/erdo-peter-biboros-karacsony-interju-jarvan-isten-vigaszt-hit/rcw4061>

/Fotó: Zsolnai Péter

Köszönjük szépen, hogy felhívták a figyelmünket, hogy megjelent ez az interjú. Schlachta atya tevékenységének is emléket állítanak Bíboros úr szavai, valamint külön büszkeség, hogy Alsónémedi vonatkozása is.

Ajánljuk ezt az írást abból a célból is, hogy megismerjük egy kicsit az esztergomi érsek atya, Bíboros úr emlékeit, gondolatait karácsonyról, valamint a járványról.

Maradjunk együtt!
Házasság hete
2022. február 13–20.

Mi is a Házasság hete?

Közel két évtizede Angliából indult el ez a kezdeményezés, amely Valentin-nap környékén minden évben egy hétig a házasság és a család fontosságára kívánja irányítani a figyelmet. A házasság hetét – amelyhez hazai és nemzetközi szinten is számos ismert közéleti személyiség csatlakozott kifejezve elköteleződését a házasság, a család ügye iránt – mára 4 kontinens 21 országában ünneplik. Hazánkban az országos eseménysorozatot 2008 óta rendezik meg a keresztény egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával, számtalan nagyváros, település, közösség részvételével. A Házasság Hete Szervezőbizottsága által koordinált központi programok fővédnöke 2013 óta Herczegh Anita, a köztársasági elnök felesége.

„A házasság Isten csodálatos ajándéka és gondoskodása az ember számára, amelyben a felek megtapasztalhatják a feltétel nélküli szeretet, a hűség és az őszinte megbocsátás értékét egy nekik rendelt, de nem tökéletes társon keresztül. A házasságban egy férfi és egy nő saját elhatározásából elkötelezi magát, hogy egymás bátorítására, segítésére és védelmére törekszik egész életében. Ilyen módon a házasság felelősségteljes, biztonságos és meghitt közösséget jelent számukra, és áldásul szolgál életük minden más területén is.

A házasság hete olyan széles körű összefogásra törekszik, mely gyakorlati példamutatással, tudományos kutatások eredményeivel, bibliai és erkölcsi érvekkel támasztja alá a házasság örökkévaló értékét. Bátorít minden olyan helyi kezdeményezést, amely hidat épít az adott közösség környezetében élő házaspárok és családok felé, amely segíti életüket, boldogulásukat. Nyíltan beszél a házasság mindennapi valóságáról, örömeiről és feszültségeiről. Igyekszik bölcs és gyakorlati tanácsokkal ellátni a házasokat és házasulandókat, valamint a teljes helyreállítás reményét ébren tartani azokban, akiknek a kapcsolata valóságban van, illetve valamilyen ok miatt megszakadt.”

A Házasság Hete Szervezőbizottsága

Forrás és további programok:

<http://hazassaghete.hu/>

**Mihalec Gábor: Viharálló szerelem –
Kapcsolatmentő felismerések
és tanácsok krízishelyzetekre**

Mi a viharálló szerelem titka? Mit tehetnek a párok annak érdekében, hogy a nehézségek ne széthúzzák őket egymástól, hanem még erősebb szövetséggé kovácsolják őket? Erre a kérdésre akkor kaphatunk csak általánosan érvényes választ, ha egyszerre sokan kerülnek viharba, s így megvizsgálhatjuk, miért állnak ellen sikerrel bizonyos párok az erős szeleknek, míg másokat ugyanez a szél végül felborít.

A koronavírus-járvány első hulláma alatti kijárási korlátozások váratlan lehetőséget adtak arra, hogy közelebb kerüljünk a páros reziliencia titkáinak megfejtéséhez. Mihalec Gábor friss kutatásában több mint ezerkétszáz fő vett részt, válaszaik nyomán pedig egyértelmű különbség rajzolódott ki a krízisen sikerrel túljutók és a kihívásban alulmaradók között. Könyvében ezt a hihetetlenül értékes, mindennapi gyakorlatba is átültethető tudást osztja meg a szerző azokkal a párokkal, akik szeretnék a kapcsolatukat előre felvértezni mindazzal, ami az élet nehézségeinek sikeres leküzdéséhez szükséges.

Kapcsolódás. Újra és újra...

Előadó:

dr. Mihalec Gábor
pár- és családterapeuta

Február 14., hétfő 18 óra

Online előadás a házasság hete Facebook-oldalán:

www.facebook.com/hazassaghete

A házasság hete
központi programjainak fővédnöke
Herczegh Anita,
a köztársasági elnök felesége

Házasság hete

www.hazassaghete.hu, www.facebook.com/hazassaghete

Gary Chapman: Nyerő páros

Az élő kapcsolat nem más, mint konfliktusok keletkezésének és megoldásának folyamata. A nemzetközileg ismert és elismert pszichológus-szerző a párkapcsolati problémákra olyan lehetőségekként tekint, melyek alkalmat adnak a társ iránti szeretet, tisztelet és nagybecsülés kinyilvánítására. Saját párterápiás eseteinek ismertetésével a közös kötelék megerősítéséhez vezető megoldásokra irányítja a figyelmet. A fejezeteket záró önismereti gyakorlatok segítségével ki-könnyen azonosíthatja saját konfliktusmegoldó stratégiáját. „A nyertes-vesztes helyzetnek a nyerő fél sem tud igazán örülni, mert senki sem szeret egy veszteséssel élni!

Egy nap egy fiú megkérdezte az édesapjától, hogy „Mi az a szerelem?”

- Ahhoz, hogy meg tudjam válaszolni a kérdésed, menj ki a mezőre és válaszd ki a legnagyobb búzakalászt, amit csak találsz, és hozd el nekem. – válaszolta az édesapa.
- A szabály az, hogy a mezőn csak egyszer mehetsz keresztül, és nem fordulhatsz vissza egy olyan búzáért, amit már elhagytál. – tette még hozzá.

A fiú felkerekedett és kiment a mezőre. Az első soron haladva talált egy szép, nagy búzakalászt, de úgy gondolta, hátha lesz még ettől nagyobb is a többi sorban, ami csak rá vár. Aztán meglátott egy másik példányt, és az tényleg még nagyobb volt, de ő még mindig úgy gondolta, hogy talán beljebb, a sorok között lesz majd egy hatalmas kalász, és ezért ezt sem szakította le.

Telt az idő és lassan már túl volt a búzátábla felén, amikor azt vette észre, hogy az itt található növények már meg sem közelítik méretben azokat, amiket előzőleg látott. Elgondolkodott ezen és már bánta, hogy nem szakított le egyet közülük.

Egy perc bölcsenység...

Amikor a végére ért a búzátáblának, visszaindult az édesapjához üres kézzel.

Ahogy az apja meglátta őt közeledni, egyből mondta neki: - Látod fiam, ez a szerelem! Mindig kutatsz egy jobb után, és csak később jössz rá, hogy az igazít már elmulasztottad.

- Édesapám, akkor mi a házasság? – kérdezte a fiú az édesapjától.

- Ahhoz, hogy tudjak válaszolni neked erre a kérdésre, menj ki a kukoricamezőre, válaszd ki a legnagyobb kukoricát, és hozd ide nekem. – felelte az apa. - A szabály ugyanaz. Nem fordulhatsz vissza egyszer sem.

A fiú kiment a kukoricásba. Most már tapasztalattal a háta mögött, nem akarta elkövetni a korábbi hibáját. A kukoricás közepén leszakított egy közepes nagyságú kukoricát, és visszaindult vele az édesapjához.

- Ezúttal, hoztál nekem kukoricát. – fogadta az apja. - Kerestél egyet ami széd, és hittél benne, hogy ez lesz a legjobb választásod, mind közül. – tette hozzá. Ez a házasság, fiam.

Jézus Szentséges Szívének Családja

7
SZENT KERESZT— 2022. FEBRUÁR

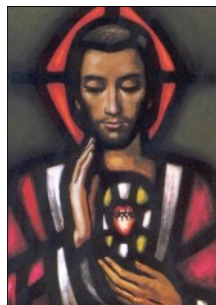
Jézus Szentséges Szívének Családja a következő Szentségimádási óráját is otthonról imádkozza. Szent atyánk Ferenc pápa a mi nap ezt mondta papjainak: mondjátok a híveknek, hogy végezzenek szentségimádást otthonaikban is. Ezekben a vírushordozó időkben vigyázzunk egymásra és magunk egészségére! Egy égő gyertya lángja mellett hívjuk segítségül Szent Balázs püspököt is február 3-án 18-ó. kor a kis oltárunknál. Ajánljuk fel betegeinket az Ő segítségével az Úr Jézus Szent Szívének. Minden áldott napon egyre nagyobb hálaival tartozunk az Üdvözítőnek, ezért úgy kell cselekednünk, hogy ez az év több jót teremjen az előzőnél. Keresztény

hivatásunk és küldetésünk kötelez erre minket. Betegeink az egyházunk kincsei. Imádságuk, szenvedésük felér Jézus drága szívéhez! Ma átadjuk őket annak a szívnek, amely értük és velük szenvedett és szenved ma is! Oltalmába ajánljuk mindegyiket, hogy erőt merítsenek az Isteni szívből, az élő víz forrásából! Ha Jézus erejével szeretettel tudják hordozni terheiket, akkor nemesebbé, szebbé, értékesebbé válik életük. Az Úr Jézusnak mindig a szenvedő és imádkozó emberek tudnak segíteni! Azok, akik egyé válnak Vele a szenvedésben. Minden lélek, aki felveszi a keresztiét, nem tesz mást, mint Cirenai Simon! Viszi Jézussal a keresztiét. Készülünk fel szeretettel és türelemmel, az Úrral való találkozásra, hogy amikor ELJÖN, mindenkinek örömteli és megszentelődött lehessen ez a találkozás! Jézus mosolya a lelkünk békéjét adja. Ehhez azonban szükség van az összeszedettségre, önfegyelmre, és Jézussal való állandó kapcsolatra!

Istenem! Gondviselő Atyám!

Te az én életem folyamán mindig a szenvedéseimen keresztül adtad meg azt a csodálatos kegyelmet, hogy közelebb juthassak Hozzád. Ezért van az, hogy szeretettel tudom elfogadni a megpróbáltatásokat. Tudom, hogy csak így juthatok el az életszentség magasabb fokára. Menyei Atyám! Én elkötelezem magamat Melletted. Neked adom az életemet, és akiket nekem adtál azok életét is. Add meg nekem a kegyelmet, hogy mindig azt tegyem, ami Neked örömet okoz! Segíts, hogy mindig a Te szereteted útján járjak! Szívem csendben az Úrra figyel... Az Úr hallja imám... Hogyha hívom, válaszol... Jó az Úr... Benne bízom... A Nevét magasztalom

Szlovicsák Balázsné

Túrmezei Erzsébet: Láttam Uram! Láttam Uram!

Egyik béna volt, a másik aszott, sárga...
Vagy nem volt lába...
De a Te fényed hullt a betegágyra!
Hitükkel elrejtőztek Nálad,
És úgy hordozták mázsás terhüket
A Te erőddel, mint a szalmaszálat!
És láttam szalmaszál alatt roskadozókat.
Mert mázsás teher könnyű,
mint a kis szalmaszál, Vele
De nélkülöd a kis szalmaszál is mázsás súly lehet.
Újévbe indulok... és nem tudom mi vár rám...
Csak azt tudom, velem vagy, nem hagysz árván...
Csak azt tudom, utam már kijelölted...
Mint bízó gyermeked, járhatok előttem...
Te mérsz ki bűt, örömet, munkát, terhet,
Irgalmad mindegyikbe áldást rejtett.
Csak egyet adj, hogy cél iránt haladjak,
Hogy szalmaszálak alatt ne roskadjak
És ha szereteted mázsás teherrel tenné próbára
ezt a gyenge vállat,
Segítsd úgy vinni mázsás terhemet
a Te erőddel, mint a szalmaszálat!

Februárban a kilencedet imádkozzák

Jan.30 – Feb.7	Febr.8 - 16	Febr.17 - 25	Febr.26. - Márc.6.
Györfvári Pálné Horváth Albertné Végh Antalné Nagy Balázsné	Nagy Attila Varga Pálné Bárony Lászlóné Molnárné Bálint Erzsébet	Józan Regina Jakab Mária Kiss Menyhértne Nagy Jánosné Kiss Katalin	Acsai Lászlóné Kiss Albertné Józan Annamária Bolonovszky Lászlóné

MÁRIA RÁDIÓ IMAKÖR MÁRIA ÉGI ÉDESANYÁNK IMACSOPORTJA

Február 7.-én hétfőn 18.-órakor otthonainkban, de lélekben együtt imádkozzuk az örömdetes szentolvasót. Febr.2.-án megemlékeztünk Gyertyaszentelő Boldog Asszony ünnepéről, amikor a kis Jézust bemutatta a templomba Mária és József. Eljött közénk a világ világossága. Ezt az égő gyertya lángja szimbolizálja. Ezért gyertyát szentelünk ennek emlékére. Mai napon is az örömdetes szent olvasót imádkozzuk 18. órakor lélekben együtt. Febr. 11.-én a Franciaországi Lourdes-ban megjelent a Szűzanya Soubirous Bernadettnek. Erre emlékezve imádkozzuk el a Lourdes-i litániát. A betegek világnapján a betegeinket hozzuk szívünkben Égi Édesanyánk elé. A házasság hete alkalmával pedig az élő és elhunyt házastársainkat ajánljuk, Szent Szűz anyánk oltalmába Ne felejtkezzünk meg Mária Országáról és annak vezetőiről! Szükségünk van Szűz Anyánk Égi Édesanyánk oltalmazó ölelésére, imádságára, hogy édes Hazánk Magyarországot az Ő oltalmazó erejében bízva lehessen továbbra is. Mária Ország! A KILENCED A HAZÁÉRT imafüzetünkben a MAGYAR LITÁNIÁT imádkozzuk el.

Ima a koronavírus megállításaért.

Mária! Te, aki ismered a fájdalmat, szomorúságot és az aggodást, átélte az örömet is. Amikor gyorsan támad a vész, újra látjuk, hogy milyen kicsi a világ, de Te oda figyelsz minden embertársunkra. Köpenyeddal átolelsz minden létezőt. Különös szeretettel fordulsz ma fertőzött, az idős, az egyik országból a másikba utazó emberek, az ápolók és az orvosok felé. Tizenkét csillagból álló koronád jelzi a reményt, hogy a Te útmutatásoddal minden nehézség átléphető. Te, aki Jézus Krisztus anyja vagy, imádkozz a betegekért és mindazokért, akik a vírus idején is áldozatot hoznak másokért. István király a bajban Neked ajánlotta fel Magyarországot. Mi is felajánljuk Neked Nemzetünket és életünket. Segíts minket abban, hogy a járvány ne csak félelmet és könnyeket hozzon, hanem minket is jobb útra tereljen. Kérjük, hogy a vírust lelkiileg megerősödve, Istenhez Közelebb kerülve küzdjük le. Az ebből fakadó értékeket a baj elmúltával is megőrizzük. Ámen

Szlovicsák Balázsné

Az előző számunkban hibásan közöltük a verset, ezúton is elnézést kérve, immár teljességében közzétesszük:

Az én karácsonyom
Olyan nagy a készülődés,
Olyan nagy a vigalom...
Nagy ünnepre hív a harang
A világon mindenhol.
Kicsi szívem gyorsabban ver
Én Uram, én Istenem!
Mit adhatnék ajándécul
Még most el sem képzelem!
Szegény vagyok, pénzem nincsen...
Látod, rongyos a ruhám...
De a szívem olyan tiszta...
Fogadd el Kis Jézuskám!
Látom, örülsz, repesél már,
Kiskezreddel átolelsz,
Megszorítasz, el nem engedsz,
Mind mélyebbre hatolsz el...
Olyan messze, olyan mélyre,
Hogy minden nap érzem én
Lelkemben a KIS JÉZUSKÁT
Érző szívem rejtékén.
Maradj velem, amíg élek!
Kérlek, el ne hagyj soha!
Te légy a szívem királya,
Barátja és gyámola!
Boldogságom égig ér már,
Nem érzem én, ami nincs...
Hisz itt van velem kit úgy vártam!
Nem kell ennél nagyobb kincs!
Szlovicsák Balázsné 2021 karácsonyán

**Szentmisék, liturgiák és a tervezett programok,
kérjük figyeljék a hirdetések az esetleges változások miatt!**

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
31. 8-12 óra plébániai fogadódó	1.	2. 18 óra Szentmise Gyertyaszentelés	3. 15-17 óra plébániai fogadódó 17 óra Szentségimádás	4. 17 óra Szentmise Balázsáldás	5.	6. 11 óra Szentmise Elsőáldozók Bemutatása Balázsáldás 15 óra Egyháztanács ülés 17 óra Szentmise Balázsáldás
7. 8-12 óra plébániai fogadódó	8.	9.	10. 15-17 óra plébániai fogadódó 17 óra Szentségimádás	11. 17 óra Szentmise	12.	13. 11 óra Szentmise 17 óra Szentmise
14. 8-12 óra plébániai fogadódó	15.	16.	17. 15-17 óra plébániai fogadódó 17 óra Szentségimádás	18. 17 óra Szentmise	19.	20. 11 óra Szentmise 17 óra Gitáros szentmise
21. 8-12 óra plébániai fogadódó	22.	23.	24. 15-17 óra plébániai fogadódó 17 óra Szentségimádás	25. 17 óra Szentmise	26.	27. 11 óra Szentmise 17 óra Szentmise
28. 8-12 óra plébániai fogadódó	1. Húshagyó kedd	2. Hamvazó- szerda 18 óra Szentmise Hamvazkodás NAGYBÖJT	3. 15-17 óra plébániai fogadódó 17 óra Szentségimádás	4. 17 óra Szentmise	5.	6. 11 óra Szentmise 17 óra Szentmise

HAMVAZÓSZERDA és Nagyböjt péntekjei

Ne felejtjük el, **Hamvazószerdán (március 2.) szigorú böjti** napot kell tartanunk. Napi háromszor lehet étkezni, egyszer lehet jól lakni és húst nem szabad fogyasztani! Érvényes minden felnőtt keresztényre, 18 és 60 év között, kivéve betegségben és áldott állapotban lévők

A Nagyböjt péntekjein húsevési tilalom van!

Nagyböjti keresztút

Péntekenként, az esti szentmisékhez kapcsolódóan keresztutat tartunk templomunkban.

SZENT KERESZT - Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Urai-Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!

A kiadvány ingyenes, viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

